

TRANSforMOTOR

Ročník / 2001

číslo XI

OBSAH

Má cesta k astro – symbo – logii u šálků čaje – díl 2. – Květa Pavlíková	2
„Když bylo, vole, nahoře jek dole“ aneb Sfinx začíná mluvit – Ing. Stanislav Vrána	6
K tématu roku 2001 – Radmila Valtrová	7
2002: Letíme do Galaktického centra – Martina Lukášková	8
Směr APEX – Lukáš Kořínek	9
Gargantuovské slovo k přátelům jehlových podpatků – O. Ivanek – R. Valtrová	10
Jak dosáhnouti dokonalého „duchovního image“ a získavati „duchovní“ přátele – Jitka Vaníčková	12
První egyptská pohádka – Gwen Sakura Andersson	13
FIFI radí: Jak na prince!	14
Kronika „Zadních“ astrologů – díl 2. – Lazarus	15
Příspěvek do Kroniky – Ljuba Axmannová	17

Ilustrace:

titulní strana – M. Lukášková (2001)

ilustrace v Kronice „Zadních“ astrologů – J. Kotiš

TRANSformOTOR

Bulletin Transformotor je určen výhradně ke studijním účelům.

adresa redakce: Martina Lukášková – MINTAKA

Václavské nám. 17, 110 00 Praha 1

tel: 02/24 00 93 49

e-mail: m.lukaskova@worldonline.cz, mintaka@mybox.cz

Všem lidem, kteří přispěli, ze srdce děkujeme!!!

MÁ CESTA K ASTRO-SYMBOLOLOGII U ŠÁLKŮ ČAJE

Květa Pavlíková

2. KAPITOLA HRÁTKY SE SYMBOLY

V minulém čísle bulletinu TRANS-for-MOTOR jsem v úvodní části svých úvah, ale i v 1. kapitole „Ohlédnutí za setkáními nad horoskopem Pavla Turnovského na Shvězděních 10. února a 23. června 2001 u šálku čaje“ použila směs nemálo symbolů a slovních spojení z různých „souborů“, jednomu symbolu jsem přiřadila více významů a zase naopak pro jeden význam jsem použila více slovních vyjádření. Nebylo to náhodou, k mnohým z nich se budu nejednou vracet a dále k nim budu přiřazovat symboly dosud nezmiňené, či dosavadní symboly používat k jinému účelu, tedy v jiných souborech symbolů – přiřadím jim jiný obsah, jen jejich forma zůstane stejná. Časovému sledu (uspořádání) vstupu jednotlivých systémů symbolů do mého života a jejich chápání se budu věnovat později. Nyní se zastavím u soustavy symbolů českého jazyka, jejichž uchopování má své zobrazení v tranzitech symbolů planet nad nativitou většiny z nás v období – cyklu Jupiteru.

Začnu u symbolu slova „čaj“. Slovo čaj používám jako běžně užívaný symbol pro specifickou skupinu nápojů. K vyslovení slova čaj v soustavě symbolů českého jazyka používáme symbol slova složeného ze 3 různých symbolů – hlásek, napsání symbolu slova „čaj“ představuje napsání 3 různých symbolů písmen. I začínající školáček ví, že hláska a písmeno není totéž – hlásku vyslovím, písmeno napíši, jsou to různé symboly, každý slouží jinému účelu, hlásku zobrazuji písmenem. To ale platí nejen pro soustavu symbolů českého jazyka – to je společné více soustavám jazykových symbolů. Pro některé soustavy jazykových symbolů používáme jiná zobrazení. Jeden symbol zobrazující hlásku je společný více jazykovým soustavám symbolů, ale ne všem. A naopak: některé symboly písmen společně různým jazykovým soustavám symbolů jsou zobrazením různých hlásek. O různých způsobech zobrazení mluví a píší malíři, ale i matematici a ti, kteří zobrazení používají jako pomocný prostředek k další odlišné činnosti. Seznámila jsem se s více různorodými soustavami symbolů, ale nejvíce se chci

věnovat těm soustavám, které mají uplatnění nebo podobnost v astrologickém systému. A aby mé uvažování nezůstalo matematicky „suché“, zpestřuji si život i jinými symboly – někdy více, jindy méně; o něco z toho, co prošlo mým životem – třeba i jen okolo, ale může podobně jít kolem života jiných, třeba i Vás, či do života i vstoupit, např. i těch, co k Vám přijdou konzultovat své problémy – se podělím i s Vámi, protože od posledního čísla Trans-for-motoru jsme vstřebávali poněkud více informací, které nám klidu nepřidaly, budu si v této kapitole v první části více hrát s doplňujícími symboly a tu „sušinu“ nechám trochu nabobtnat a předložím ji k posouzení v některém dalším čísle Trans-for-motoru.

K posouzení předkládám své zamyšlení při hrátkách se symboly slov a písmen názvů bulletinu „TRANS-for-MOTOR“ a sborníku transformační astrologie „REZONANCE“. Nezbývá se vznikem těchto názvů. Zahrála jsem si pouze s některými významy uvedených symbolů „Rezonance“, „Trans“, „for“, „motor“ v soustavách symbolů odlišných od soustavy astrologických symbolů a s písmeny v soustavě symbolů českého jazyka a nabízím:

Výklad symbolu (slova) „rezonance“ coby metoda ve vědě chemické je nejspíš nepoužitelný, v úvahu přichází přenesení výkladů ze systému symbolů hudebních a fyzikálních, výklad v soustavě hudebních symbolů je souladný s výkladem v soustavě symbolů fyzikálních, zkoumáním možností přenesení významu pro nežádoucí mechanickou rezonanci se nemíním zabývat – o to, aby se nežádoucí rezonující prvky nevyskytovaly, pečuje Pavel Turnovský osobně. Vzpomínka na symboly „amplituda buzených kmitů“ a „rezonanční kmitočet“ mne vybudila k úvaze nad uspořádáním hlásek a četností výskytu jednotlivých hlásek ve slově „rezonance“. První písmeno je „R“, druhé je shodné s posledním písmenem, hra s písmeny při sestavování slov ve hře „Scrabble“ mne nabádá k bilanci:

1. písmena : R, Z, O, A, C 1x
2. E, N 2x

Další slova, která lze s daných písmen sestavit, mohou mít 1–9 hlásek, v soustavě symbolů českého jazyka např.: z, co, ne, (zkratka) CZ, ano, noc, rez, ron, Ron (jméno psa...), cena,

nora, Zora, ráno, René, Róza, zóna (neberu-li v potaz délku samohlásek), nerez, ...

Z uvedených výrazů jsou varující pouze jako samostatné symboly „ne“ a „rez“, ale mohu ho také chápat jako zbytek železa, který má povahu patiny mého byliňáku, ale je tu ještě slovo „nerez“ – a to má význam kvalitního zpracování železa na korozivzdornou ocel.

Zkoumám-li spojení písmen slova „rezonance“ v řadě české abecedy

A B C Č D Ď E F G H CH
I J K L M N Ň O P Q R Ř S Š T Ť U V X Y Z Ž

Pak mohu naznačit kmity slova „rezonance“ v řadě abecedy např.:

_____R
E_____

Z_____

O_____

_____N_____

A_____

_____N_____

C_____

_____E_____

Složený symbol „TRANSforMOTOR“ nabízí možnost úvahy nad 3 jednotlivými částmi: „Trans“, „for“, „MOTOR“ a jejich spojením navzájem a dále propojením se symbolem „REZONANCE“. Bulletin TRANSforMOTOR a sborník REZONANCE jsou spojeny, jejich spojení lze znázornit jako líc a rub jedné látky, den a noc apod., po přečtení TRANSforMOTORu svazek zavřu, překloupím a otočím o 180° a mohu číst statě REZONANCE a naopak, ale i dále cestou k vyšším hodnotám: po přečtení Rezonance svazek opět zavřu, překloupím a otočím a přečtu Transformator z pohledu nových vědomostí Rezonance. Symbolicky studium Rezonance je možno znázornit cestou od „R“ k druhému „E“. Kdybych překlápěla písmeno „E“, dostanu otevřenou mřížku, která nabízí zejména hrátky s písmeny „T“ a „F“ (velké F) ve složeném slově „Transformator“ na cestě k mřížce z písmen „E“. Cestou přes Transformator žádné „E“ není, v cestě jsou písmena :

1. písmena O, R 3x .
2. T 2x
3. A, F, M, N, S 1x

Nyní něco k hrátkám se slovy a písmeny: Rozdělím-li název bulletinu na nabízené 3 části, budu se zabývat významy a skladbou písmen ve složkách názvu (skupinách písmen) „TRANS“,

„for“ a „MOTOR“. Z písmen, která se vyskytují vícekrát (O, R, T s opakováním O a R) se nabízí uspořádat písmena O, R, O, R, T do slova „ROTOR“, které lze číst navíc pozpátku beze změny významu. Rotor je otáčivý doplněk statoru v motoru, ró psáno v řecké abecedě bývá používáno k označení roviny určené k různým matematickým zobrazením, což nabízí řešit vztah práce v rovině ve vztahu k otáčivému pohybu. Zde se nabízí jednoduché převodové zařízení, využívající síly tažných zvířat pro pohon čerpadel a jednoduchých strojů – ponejvíce zemědělských, „ŽENTOUR“. První písmeno slova žentour „Ž“ je na konci abecedy a navádí ke vztahu ke složenému úkonu převrácení+otočení potřebnému při čtení a studiu souborného vydání bulletinu Transformator a sborníku Rezonance. Tolik i úvodem k matematickým hrátkám třeba i s písmeny.

Vrátím se zpět k symbolu slova čaj, podívám se na něj jiným pohledem a ve vztahu i k některým jiným soustavám symbolů směrem k mému životu. Je zřejmé, že čaje patří do mého života nemálo roků. Ve vyprávění o čaji jsem prostřednictvím symbolu čaje jako nápoje nepřímou sdělila a dokreslila zmínkou o dobré pramenité vodě nemálo nejen o prostředí, do kterého jsem se narodila a v kterém jsem prožila své dětství a mládí. Ve spojení s dobrou pramenitou vodou (jako nápojem) jsem sdělila i stav mého zdraví. (Poznámka zatím na okraj vyprávění o nápojích: vím, i jak voní a chutná, i jak září pravé přírodní moravské vínečko, okusila jsem samozřejmě i některé jiné nápoje.) Ve vztahu k astrologickému jazyku mají některé tyto skutečnosti své zobrazení prostřednictvím některých symbolů astrologického jazyka a zobrazují se ve více domech mého nativního horoskopu – k tomu se ještě vrátím v jiných souvislostech.

Symbolu čaje jsem přiřadila i význam „sbírání“ poznatků jinými smysly, než chutí, a nejen v biologické úrovni. A nešlo jen o „sbírání“ – tedy seznamování se s něčím novým, některé „symbolické čaje“ – či poznatky jsem více či méně zpracované prostřednictvím i více astrologických domů „poslala dál“. (Samozřejmě, že ne vždy bylo vše dle očekávání – jednou mého, jindy těch druhých. A ne vždy jsem vše „vykonala na 3 různé způsoby“ – jak v kursu humanistické a transpersonální astrologie mnohokrát připomíná P. Turnovský. A ne vždy jsem odhadla soulad či nesoulad s vnitřními – osobními, či vnějšími podmínkami a s výsledný efekt ovlivňujícími faktory v daném časovém období. Podkladů pro astro-pohádky jsem v těch letošních letních nocích a dnech v období kolem ne tak příliš časté opozice astrofyzikálních i astrologických symbolů Saturna a Pluta napsala víc, než jsem stačila zpracovat – tolik vysvětlení ke složenému symbolu „více krátkých dnů a krátkých nocí“. Po uvědomění si míst aktuálních pozic symbolů planet a jim

odpovídajících Sabiánských symbolů jsem měla i obavy. O obrazu Sabiánského symbolu fáze č. 25 „*Minulost vdovy je vynesena na světlo*“ s klíčovou myšlenkou „Karma minulých činů a způsob, jímž ovlivňuje příležitosti nového cyklu“ a výkladem D. Rudhyara: „Není jasné, co je obsahem „minulost vdovy“; důležité je, že i když se určitý cyklus uzavřel – skončil manželský život – karma dobrých či špatných skutků, které v něm proběhly, bude téměř s určitostí zasahovat do nového období života. Uzavřel-li se cyklus aktivity, může rovněž mnohé, co se v něm odehrálo nevědomě nebo nejasně, vstoupit v novém cyklu do jasného vědomí mysli. Je možné radostně vítat slunce, svítající vysoko nad tlaky existence (předěšlý symbol), avšak může se stát, že zjistíme, že je nový den zatížen a zastřen nedokončenou prací dne předěšlého.“ (viz pramen č.1) To jsem věděla ze zkoumání významu odkazu mého nativního symbolu Uranu, jemuž přináleží fáze č. 73 se Sabiánským symbolem „*Slavný pianista dává koncert*“ (1), či „*Veliký hudebník u svého pianá*“ (2), jen jsem netušila, jakou podobu na sebe vezme „úděl“ zpracovat opozitní fázi Uranu a v jakých se to odehraje souvislostech. Nejprve jsem si uvědomila tranzitující symbol planety Saturn, pak tu opozici tranzitujícího Pluta, o které jsem věděla; pak jsem si uvědomila, že velký kříž, který vznikl spojením hlavní osy mého nativního horoskopu AS – DS s opozicí tranzitujícího symbolu planety Uran na symboly

Slunce a Luny při Novu před mým narozením, má nemálo různorodě doplňujících podpůrných, ale i brzdících vztahů – v těch velice „krátkých nocích a krátkých dnech“ jsem neměla vůbec čas přesně počítat a komplexně uvažovat nad všemi výpočty, jen jsem zběžně porovnála již zpracované, mnohdy i nedostatečně vyhodnocené tabulky a grafy horoskopů (včetně horoskopů přibližných probuzení nelehkých operací mého těla) a připomněla si obrazy aktuálních Sab. symbolů. Měla jsem na co vzpomínat a pod zorným úhlem již získaných astrologických poznatků co hodnotit. Uklízela jsem ve svém „JÁ“. Bilancovala jsem život v časovém intervalu od narození do „návratu“ symbolu Saturn „domů“, tedy nad svou výchozí nativní pozici, tj. první cyklus Saturnu. Nebylo toho málo, na poznámky jsem vypsal téměř všechny náplně propisek, které doma byly, při bilancování „má dáti – dal/nedal“ v podobě „splnila/nespnila“ jsem semlela různé životní zkušenosti i dle příslušnosti k jednotlivým astrologickým symbolům a ve vztahu k cyklům symbolů planet, vícekrát jsem si připomněla básně Jaroslava Seiferta „Píseň“ (3), která mi zůstala v paměti z mládí. Ani jsem si neuvědomila 100. výročí narození básníka, pro mne je živý a mladý stále svými básněmi – je jich poněkud více, které ke mně stále promlouvají, proto mi promiňte, že mu věnuji písemnou vzpomínku až nyní a i pro Vás připomenu slova vzpomínané básně.

PÍSEŇ

*Bílým šátkem mává,
kdo se loučí.
Každého dne se něco končí,
něco překrásného se končí.*

*Poštovní holub křídly o vzduch bije,
vraceje se domů;
S nadějí i bez naděje
věčně se vracíme domů.*

*Setři si slzy
a usměj se uplakanýma očima.
Každého dne se něco počíná,
něco překrásného se počíná.*

*J. Seifert – * 23.9.1901 v 07 hod. 33 min. ráno v Praze na Žižkově; † 10.10.1986*

Profesor filosofie stál před svou třídou a na stole před sebou měl několik předmětů. Když začala hodina, vzal beze slova velkou prázdnou sklenici a začal ji plnit kameny velkými asi 5 cm. Když ji naplnil, zeptal se studentů, jestli je plná. Studenti souhlasili.

Pak vzal profesor krabici oblázků a vysypal je do sklenice. Trošku s ní zatřepal a oblázky vyplnily mezery mezi většmi kameny. Potom se opět zeptal studentů, jestli je sklenice plná. Studenti opět se smíchem souhlasili.

Nyní vzal profesor krabici s pískem, vysypal ho do sklenice a písek samozřejmě vyplnil i ty nejmenší mezery.

„A nyní si představte,“ řekl profesor, „že to je váš život. Kameny jsou ty podstatné věci – vaše rodina, váš partner, vaše zdraví, vaše děti – zkrátka věci, které v případě, že vše ostatní ztratíte, stále dokážou naplnit váš život. Oblázky jsou ostatní věci, které také stojí za povšimnutí – vaše práce, váš dům, vaše auto. Písek, to jsou všechny ostatní maličkosti.“

„Když naplníte sklenici nejprve pískem, nezbude žádné místo pro kameny a oblázky. A stejně je to i v životě. Pokud vynaložíte veškerou energii na maličkosti, nebudete mít prostor pro důležité věci. Věnujte pozornost věcem, které jsou důležité pro vaše štěstí. Hrajte si se svými dětmi, najděte si čas na zdravotní vyšetření, jděte si se svým partnerem zatancovat. Vždy vám zbude čas na práci, na úklid domu, nebo na uspořádání party. Starejte se především o kameny – o věci, které mají opravdu význam. Stanovte si svůj žebříček priorit. Zbytek je jenom písek.“

Na to vstal jeden ze studentů, vzal sklenici, kterou profesor i ostatní studenti měli za plnou, a nalil do ní láhev vína, které si samozřejmě našlo svoje místo a láhev byla teprve nyní opravdu plná.

To dokazuje, že bez ohledu na to, jak plný je váš život, prostor na víno by se měl vždy najít.“

A než se budete osobně, symbolicky či astrologicky „vracet domů“, tak na cestu:

Vše nejlepší při hraní si se symboly astro- i neastro- logickými. Kdo si hraje, nezlobí.

Citace pramenů 1. i 2. kapitoly: .

1.D. Rudhyar: Astrologická mandala, interní mat. Turnovský – ISTA, 2. prac. verze překladu R. Valtrové

2.R. Valtrová: Mission accomplished? (Sab. symboly), Transformator č.IX. + Rezonance č.3, VI. 2001

3.J. Seifert: Ještě jednou jaro, Klub přátel poezie, Československý spisovatel, Praha 1961

Opravy pro poznámku pod čarou v minulém č. Transformatoru :

Omlouvám se za mé a přepisové chyby. Tzv. řady čísel – v astrologii nazývané „harmonické řady“ – zkratkou „HŘ“ jsou matematicky aritmetické POSLOUPNOSTI s celým nebo racionálním koeficientem, např: (oprava posloupností (1) a (2)), kde C je 360° nebo 2(oblouková míra kruhu)

1 F, F+C, F+ 2C, F+3C, F+ 4C, F+5C, ...

2 F, F+1/2C, F+C, F+3/2C, F+2C, F+5/2C, F+3C, F+ 7/2C, F+C, ...

3 F, F+1/3C, F+2/3C, F+C, F+4/3C, F+5/3C, F+2C, F+ 7/3C, ...

4 F, F+1/4C, F+1/2C, F+3/4C, F+C, F+5/4C, F+3/2C, F+7/4C, F+2C, F+9/4C,

Matematické ŘADY se sčítáním (i odečítáním) jednotlivých matematických členů mají své uplatnění ve sčítání časových úseků (intervalů) života, ve kterých sledujeme působení jednotlivých astrologických symbolů. Hranice časových intervalů vyjadřujeme pomocí výše uvedených členů posloupností.

„KDYŽ BYLO, VOLE, NAHOŘE JAK DOLE“

ANEB SFINX ZAČÍNÁ MLUVIT

Ing. Stanislav Vrána

Na počátku byla moje nespokojenost s tím, co jsem se dozvěděl o vztahu znamení – planetární vládci; dále pocit, že by Slunce jako pramen života mělo být vládcem prvního znamení a úvaha, že omezení počtu těles na 2+5 je možná záměr – ne projev neznalosti.

Vzhledem k tomu, že občas vnímám vztah mezi svým věděním a působením učitelů stejně odtahit jako mladé Indiánky své těhotenství v souvislosti s pohlavním stykem, snažím se udržovat svou intuici ve formě kladení různých otázek, a tak jsem pod vlivem knih (1) – (2) pokus, jak by vypadalo postavení planetárních vládců před 12 000 léty, když byl při jarní rovnodennosti Lev na obloze i na Zemi (socha Sfinx).

To, co následující tabulky ukazují, mě opravdu překvapilo, až jsem nakonec dospěl k myšlence, že Beran jako počátek Zvěrokruhu je možná pozůstatek z dob, kdy se opravdu objevoval na obloze, a mnoho z toho, co bylo vysloveno ve věku Ryb, není ani tak astro-logos, čili hvězd-pravení, ale „bílý šum“, z kterého si každý svoji pravost nakonec vybere –

tuto myšlenku však zamykám na devět západů do kufru v třinácté komnatě svých iluzí.

Z tabulek plyne několik zajímavých věcí:

1. ukazují postavení planet kolem Slunce
2. souvislost mezi planetami a aspekty
3. domicily a exily spojují vnitřní-vnější planety
4. povýšení a pády jsou v živlech Země – Voda a rozděluje vnitřní-vnější planety
5. možná souvislost s vládci domů
6. možná souvislost s novoluním a soláry

Mám rád logiku, ale jsem stále astrologické embryo, takže musím doufat, že celou věc někdo zkušenější dokáže posoudit a udělat nějaký závěr – možná se vše vyjasní až nastane přesná opozice k postavení Sfinx (Vodnář nahoře – XXL dole).

MC						
AS	☾	♈	♉	♊	♋	♌
	LU	ME	VE	MA	JU	SA
	HE	45°	60°	90°	120°	180°
	♍	♎	♏	♐	♑	♒

HE	domicil	exil	
	♌	♋	
	exil	domicil	SA

VE	domicil	exil	
	♉	♈	
	exil	domicil	MA

HE	povýšení	pád	
	♊	♏	
	pád	povýšení	SA

ME	povýšení	pád	
	♎	♋	
	pád	povýšení	VE

HE	domicil	exil	
	♌	♋	
	exil	domicil	SA

VE	domicil	exil	
	♉	♈	
	exil	domicil	MA

LU	povýšení	pád	
	♊	♏	

MA	povýšení	pád	
	♎	♋	
	pád	povýšení	JU

K TÉMATU ROKU 2001

Vyhlásili jsme na letošní rok téma SLUNCE-LUNA, vzpomínáte si? Procházeli jsme si rokem každý po svém, a já bych vám chtěla napsat o snu, který se mi zdál 5. ledna 2001, 07:31 UT Praha.

Je to sice už dlouho, ale mám ho stále živý. V uších. Nebyl to moc typický sen; najednou jsem uslyšela hlas, který mi říkal:

NA VAŠÍ CESTĚ Z MĚSÍCE
NECHŤ SI OSVOJÍTE TAKOVÉ ZPŮSOBY,
ABYSTE PAK BYLI OCHOTNI
SE VRHNOUT
NA JAKÉKOLI SLUNCE!

Chvilku jsem si nad tím poklepávala hlavou a říkala si, inu, právě jsme se vrátili z Marsu, na Měsíci bylo po cestě domů mezipřistání, právě nám začalo téma Slunce-Luna, tak to je OK. Udělala jsem si horoskop a založila ho.

Během roku jsem si pak na něj mnohokrát vzpomněla. Poprvé hned o čtyři dny později, o zatmění Měsíce. V březnu s Tygrem a Drakem. Pak velmi intenzivně v Americe, v dubnu. Průběžně, když se z nás doma stalo hudební těleso. V květnu, který letos popřel mé přesvědčení, že lásky čas je listopad. Strašidelné léto (proložené cca třemi dárkovými dny), které vypadalo, že nesvítí Světlo ani jedno. V září... no comment. V říjnu, kdy mi došlo, že hřeju a svítím.

Ale nedá mi to, abych se k němu nevrátila. Protože ten hlas byl velice naléhavý. Mluvil česky, mluvil v množném čísle, naprosto zřetelně, a použil ve svém pokynu velmi neobvyklá slova. Tak si říkám, je to pro nás všechny. Uslyšela jsem ho já možná proto, že Slunce je v horoskopu snu na stupni mého prenatálního novu a Měsíc na mojí nativní Luně. Radmila

Hle, co objevily Martina a Radmila v posilovně!

Takový článku z tisku.

Rok 2001: Svalová odysea

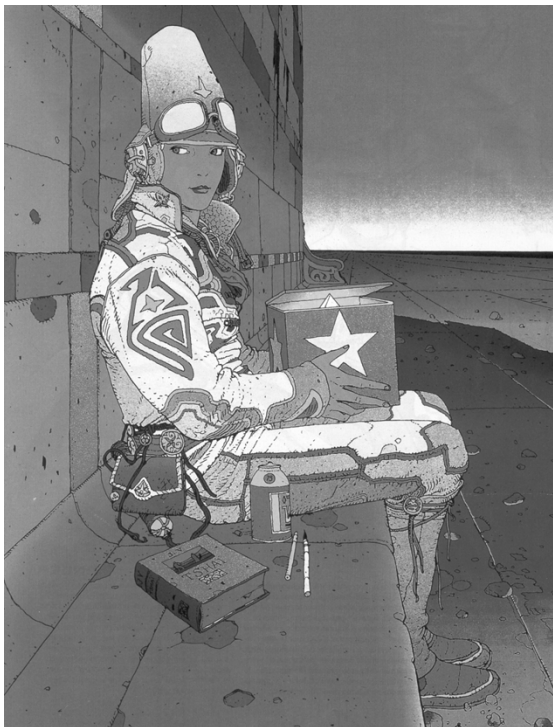
Vědci z NASA doporučují kosmonautům posilovat

Při své první misi na planetu Mars budou astronauti nepochybně potřebovat základy takových oborů, jako je fyzika, geologie a inženýrství. Zdá se však, že se neobejdou ani bez znalosti zásad posilování. Jejich pouť na rudou planetu totiž potrvá tři roky a jedním z problémů bude, aby se vyrovnali s dlouhodobým působením stavu beztlíže. Vědci z NASA nyní tvrdí, že chybějící gravitace, s níž nepřetržitě bojujeme na Zemi, hraje při dalekých vesmírných letech větší roli, než se dosud předpokládalo. Nejlepší prevencí, jak se vyhnout nepříznivým účinkům chybějící gravitace na zdraví kosmonautů, budou zřejmě cvičení proti odporu. Snad nám to už ani nepřijde, ale od rána do večera svádějí naše svaly nepřetržitý souboj se zemskou gravitací. Abychom například vzpřímeně stáli, musíme aktivovat (i když podvědomě) břišní, stehenní i zádné svaly. Bez gravitace postupně ztrácíme sílu ve svaích i svalovou hmotu, což by mohlo pro astronauty znamenat velký problém. Bez síly ve svaích by nemohli pracovat a hrozilo by jim vysoké riziko zranění. K tomuto nebezpečí ještě přibývá snížené zadržování vápníku v kostech a snížená tvorba červených krvinek.

Překvapivě i přecherpávání krve v srdci je při absenci gravitace problematické, a tak tělo ztrácí i kardiovaskulární kondici. Vědci si nyní lámou hlavu, jaké suplementy doporučit kosmonautům na zvýšení zadržování vápníku v kostech a na podporu tvorby červených krvinek. Současně připravují soubory cviků, které by mohly vykompenzovat chybějící gravitaci, pokud jde o činnost svalů a srdce. Na udržení výkonu srdeční pumpy například doporučují cvičit na speciálním trenažéru s běžícím pásem čtyřikrát týdně. Kosmonauti by měli také pravidelně posilovat svaly pomocí gumových expanderů a hydraulických posilovacích přístrojů a věnovat se aerobnímu tréninku. Hledají se ty nejúčinnější suplementy, které by pomohly předcházet ztrátě svalové a kostní hmoty a udržovat sílu ve svaích. Při výběru kosmonautů do mise na Mars by tedy mohli mít určitou výhodu kulturisté, kteří dobře vědí, jak si udržet svalový tonus.

Dan Handley

2002: LETÍME DO GALAKTICKÉHO CENTRA!

JAK A CO NA CESTU?

V podstatě nikdo nic neví. Jisté je, že nejsme blázni a samo sebou tu cestu myslíme obrazně. Nakonec skafandry už máme z r. 2000, kdy jsme letěli na Mars. Zkušenosti z cesty na Mars ukázaly, že je důležité poznat, kdy společně opustíme oběžnou dráhu Země. Je třeba nepodcenit žádný měsíc v roce. Leden, únor – přetížení, březen až květen se ukazují sovy, takové jaké doopravdy jsou, červen až srpen – držte si klobouky, ať Vám neuletní srdce, září – pevně věříme, že se někde paří, říjen – ohlédnutí ..., listopad – že by láska?, prosinec – tam je přeci Ježíšek, uff, aspoň někdo živý. Připravte si doklady, neb na Saturnu je celnice a i hvízdání natož plivání na zem je přísně zakázáno. Velmi tam totiž proudí celníci, ustanovení direktními klauzulemi, o kterých se i lidé bojí mluvit. My ne! A tak nezapomeňte vyhledat místního Saturňana, neb jsou to velice srdeční lidé, pravda však, a na to je třeba si zvyknout, vyjadřují se jen holými větami.

Jak se ukazuje, cesta bude společná a cíl také. Jak však vypadá Galaktické centrum, nikdo neví a my se domníváme, že každý z nás okamžik „nalezení“ prožije jinak, po svém. Je i dost možné, že zpět se účastníci budou dostávat individuálně, nebo s jinými úkoly na palubě. Fantazie by jistě přinesla více

příměrů, ale toho není třeba. Vše ukáže příští rok.

Hlavní hrdinka románu Kontakt od Carla Sagana, amerického vědce, se kamsi do oblasti Galaktického centra dostane. Nechci tím říct, že je to nezbytně nutná doporučená četba na příští rok, ale jen napsat závěr knihy, který o příběhu prozradí jen malinko.

... Celý život studovala vesmír, ale přehlédla jeho nejjasnější zprávu: Pro malé tvory, jako jsme my, je nekonečno snesitelné jen skrze lásku.

... Ať se náhodou vyskytnete v kterékoli galaxii, vždy vezmete obvod kruhu, vydělíte ho jeho průměrem, vypočítáte dostatečně přesně a odhalíte zázrak – další kruh, zakreslený kilometry po proudu čísel za desetinnou čárkou. Někde dál budou ještě bohatší zprávy. Nezáleží na tom, jak vypadáte, z čeho jste vytvořeni, nebo odkud pocházíte. Dokud žijete v tomto vesmíru a máte alespoň skromné nadání na matematiku, dříve či později to najdete. Je to zde totiž už dávno. Je to uvnitř všeho. Nemusíte opouštět svou planetu, abyste to našli. Ve struktuře vesmíru a v postatě hmoty, stejně jako pod velkým uměleckým dílem, je drobným písmem vepsaná signatura umělce. Všechny lidi, bohy i dábly převyšuje, Správce i Stavitel tunelů v sobě zahrnuje inteligenci, která předchází celému vesmíru...

A tak, ať by Vás to napadlo sebevíckrát, neházejte skafandr do žita! Martina

10. 9. 2001 dostala redakce dopis od Lukáše Koříňka, citujeme:

Vážení astronauti, zaslechl jsem o Vašem plánovaném letu do GC. Volíte-li dráhu napříč galaktickým diskem, podotýkám jen, že je tam celkem husto a na GC se stojí fronta. Potlouká se tam také spousta podivných kosmických existencí s příliš rezidentními způsoby chování. Čím blíže k jádru, tím víc se zaplétají a větvi vztahy a nutné koncepce. Což se zdá být irelevantním. Navrhuji opustit plán zavedených galaktických vztahů a vzít to oklikou přes galaktické halo. Tedy po parabole z „vrchu či zespodu“ a vynořit se z hlubiny až těsně nad horizontem černé díry.

Vezmete-li mě na palubu a poletíte kolem, připojím se za letu. Počkám poblíž Proserpiny, fáze 218.

Dějte mi vědět, ať upravím své souřadnice.

L. Kořínek

DÁME!!!

SMĚR APEX

Lukáš Kořínek

Den za dnem si každý žijeme svou vlastní rotací. Sorva kdy však známe směr. Stále zpřesňujeme dráhu letu vesmírem. (Vesmír není prázdný, dutý, ani němý. Možná, že nemá počátek a ani konec. Je plný představ – je vesmírem.)

...někdo se právě vrací z perihelu. Vlasy mu divoce vlají ve slunečním větru. Celý září poznáním; ještě nevychladl. V okolí roj těles na podobné dráze kolem společného zdroje. Některá jsou již po úplňku, jiná právě dozrávají. A v dálce další roj na stejné dráze jen v jiném libračním bodě. Ta už jsou jistě všechna po úplňku. Rozvíjíme vztahy, aspekty a rezonance. Sondy zkoumají povrchy i nitra. Zkoumáme se navzájem. Přicházíme ke společnému závěru: Jsme dětmi jediného zdroje. Sdílíme své počátky v různých proudech těžé vlny času. Snad jdeme stejným směrem. Každý má však svou vlastní dráhu, vlastní výstřednost i vlastní argument délky perihelu. Slapové interakce slábnou. Zbývá jen se obejmout, potřást pravicí a místo darů a vizitek vyměnit si měsíce. Rozlétáme se naplnit přidělené mise. Buďme ve spojení. Tak tedy příště na podobném místě (délce) – podle eferid.

Za námi zaznívají detonace supernovy jako ohňostroje na rozloučenou. To nám připomíná, že i my připravujeme svůj malý ohňostroj k rozloučení se Zemí. Známe jen nepatrný oblouk naší dráhy prostorem. Ani nevíme jestli obíháme kolem správného slunce ve správné galaxii. ...zanechme raději přehánění. Jak snadné se zdá být někdy řešení: délka Slunce (trop. zod.) minus devadesát stupňů – to je směr, dráha letu vesmírem. Setkání s novostí, či srážka s meteory. Každý krok k novému je krokem do neznáma.

Hv.č.: půlnoc; poblíž afélie:

Vně chlad, temno a hvězdy. Uvnitř oheň atmánského jádra; jeho rytmus duní na vlnách svébytnosti. To je to, co nás stále drží na obloze. Často kolimujeme svou mysl na nekonečno. Jsme v trínu celé dráhy, u konce jedné expozice. Stříbrné soli odplaveny, černé stříbro – zjevení.

Po letech práce a vysílání oslavujeme úspěch. Po vzoru SETI jsme dekodovali obsah ko(s)mického poselství. První intergalaktický telefonát.

Zde je jeho původní znění s titulky: MAMEVASRADI.

Dvanáct znaků včetně tečky.

MUSÍTE SE VEJÍT DO 11 CM

GARGANTUOVSKÉ SLOVO K PŘÁTELŮM JEHLOVÝCH PODPATKŮ

Ondřej Ivanek, Radmila Valtrová

*I přehmatávali si střídavě své polobožské zadnice s hamletovskou otázkou:
„Která půlka je vyvolená a která profánní?“, netušíce, že řešením je zlatá cesta uprostřed.*

Sešli jsme se jednoho odpoledne s Ondrou v Jámě (V Tůních a v Jámě, Moráň, Výtoň, procházka Prahou, to je výkon...), a to za účelem nejasným, puzení jen oním typicky nevědomým „jdem na jedno...“.

Nevím jak vy, ale já mívám s Ondrou v rozhovoru zprvu vždy nutkání si v promlkách odběhnout něco zařídit, zatelefonovat si a tak podobně...než se mi, tu dříve, tu později, podaří svoje vycukané frekvence naladit na jeho subwoofer.

Ale tehdá v Jámě ne.

Bylo to jasné – oba jsme na tom byli úplně stejně. Stejná vlna. Oba s vnitřním zraněním, které chtělo být „pojmenováno.“

„No tak Radko, nepřeháněj to s těma zraněníma, proč nepřijímat věci tak jak přijdou?“ „Nech mě, teď zrovna!“ Ostatně nutno zdůraznit, že nešlo o plakání do piva a ani jeden z nás necítil sebelítost. Chvilku jsme prodlévali u obrazu tygra, který si navlékne kravskou kůži, a tvrdí, že ty rohy má odjakživa. Ale to bylo málo přesné. Tato výsledná maskara by ono vnitřní zranění nezpůsobila, nanejvýš by vyvolala úsměv.

Protože nám krvácela srdce.

„K tomu už se teda nehlásím. Ostatně i kdyby, co je, do prtky, komu do toho?“

„Tento výraz беру na sebe, Ondro.“...

A srdce je možno zranit jedině něčím UMĚLÝM.

Ale tohle jsou už jen zpětné dedukce.

V Jámě se nám přímo na stole zhmotnila poctivá kráva, které někdo nakukal, že jejím smyslem života je proménádovat se v jehlových podpatcích. A co horšího: že to musí neprodleně z v ě s t o v a t i svým kolegyním, a to samozřejmě způsobem zvlášť šíleným: že se nad ně v těch svejch podpatcích začne povyšovat.

A říkat věty typu: „Ale vždyť naše tělo je tak nedůležité...chm...svět je pouhou iluzí...chmchmchm...neměli bychom na ničem ulpívat, že...ale jistě, vždyť já vím, ano,

Slunce, louka, hnůj, láska, touha... obávám se, děvčata, že tomu dost dobře nerozumíte, nad to vše je třeba se povznést...“

Vypadá to jako bajka, že?

Ale čtěte dál; možná i vaše srdce si na něco vzpomene.

...

Tolik ke vzniku pojmu, za ty podpatky si lze dosadit cokoli, co vytváří pocit výlučnosti – umělé samozřejmě, na rozdíl od té přirozené. Ať už je to skutečná bota, oblek, kniha, teorie, filosofie nebo třeba jogurt, který nejlépe jí někdo slavný, krásný, známý, s dostatečně afektovaným hlasem či vzezřením, atd. V naší pohnuté době jsou toto pro někoho možná maličkosti, neboť se odehrávají události, které přitahují daleko větší pozornost. Ale bylo by tím nejhrubším omylem zřici se přitom postřehu vůči věcem jemnějším, méně nápadným. A vůbec, co když v kořenech těch největších průšvihů, nepřátelství a záští jsou dávná nedorozumění, zpočátku maličkosti, neupřímná hra na to či ono. A tak jsme definovali způsob chování, kde – dle našeho názoru – podobný vývoj bere často počátek. Kterak o tom vydat svědectví a vyhnout se přitom žlučovitosti? A naopak – kterak to nechat s odpouštějícím klidem být a neupadnout přitom v tupé zapomnění, koledující si znovu o totéž v jiné obměně? Nevynášet na světlo minulost, a přitom se rozdělit o cennou zkušenost, pokud možno i v obecnější rovině. Pokusíme se, je to cosi jako cesta mezi Scyllou a Charybdou – s nadějí, že se nad tím zamyslí ti praví a že tím naopak neprobudíme přehnanou sebekritiku u těch, kterých se to tolik netýká. I když, po pravdě řečeno, tak trochu se to možná týká či někdy týkalo nás všech.

Pokud se tedy týká přátel jehlových podpatků (PJP), několik příkladů. Kolikrát se nám stalo, že jsme jim zpod nohou museli tu odejmout, tu na poslední chvíli vyškubnout všechno krásné, jemné a často i zranitelné, co by mohli zničit a rozdupat, zvláště při jejich hrátkách na vyvolence. Možná

to byl někdy z jejich strany obtížně vyjádřitelný pocit zasvěcení do čehosi nesdělitelného – víme, že to může být problém –, ale někdy se nám spíš zdálo, že zakrývají určitou, hlavně však nepřiznanou nechápavost. Někdo se možná bude divit, proč v nás v takové situaci naplňuje až dávivým odporem jejich rádobý znalecké to-dávno-znám pokyvování, doprovázené případně občasným, stylizovaně udiveným zamručením, nebo preventivně káravým povytažením obočí nad čímkoli, v čem je trochu plnokrevného života nebo něčeho pro ně v tu chvíli překvapivého. Mnozí se budou divit, proč je pro nás po určité dobu nepříjemná i vzpomínka na něco takového. Možná je to tím, že jsme se léta učili brát ostatní takové, jací jsou a přijímat tímto způsobem i sami sebe. Ale co jsme se naučit nestačili a možná ani nejsme ochotni se nikdy učit, to je brát ostatní takové, jací nejsou. A proč taky? Tím spíš, že ti, kdo jsou tím či oním jen jako, nejsou sami schopni přijímat ani druhé takové, jací jsou – abych to trochu werichovsky zamotal. A tak jsem se nechtěně dotkl přímo podstaty definice jehlových podpatků a posvětil pod svícen, aby tam nebyla tma. Pociť, že nejsme přijímání taková, jací jsme, navíc ve vztazích naprosto svobodně a dobrovolně vybraných, by nás naplňoval nesvobodou. Měli bychom pocit, že musíme nejprve splnit nějaké podmínky, abychom se zalíbili; a to už bychom pak přece nebyli my. Je to tím záladnějším, že takové podmínění většinou nikdo z PJP výslovně nepřizná – ono to mezi řádky působí na ostatní většinou o to víc. Jejich hrátky však neobluzují každého. A tak se nelze divit, že se takové způsoby chování či spíše pseudochování dříve či později setkají s našim odporem. Pokračuje-li dále jejich hra, stane se nakonec, že se i lidé po dlouhou dobu nám blízcí v určitém okamžiku velmi rychle odcizí – co s tím můžeme jiného dělat? A to často ve chvílích, kdy nám (nebo i přihlížejícímu okolí) možná obzvlášť chtěli imponovat, zapomínajíce na jeden jemný rozdíl: Že když už je třeba se vytahovat (neboť jak nádherná je to někdy potřeba), tak před někým, ne na něj.

Jejich opravdovost byla původně asi pravá a nefalšovaná. Klademe si však otázku, proč se pak často tak strašně snaží vzbudit dojem, jakoby nikdy nebyla? Vždyť je škoda, možná spíš pro ně, zamést stopy po sebemenších projevech vzájemného porozumění, upřímnosti, opravdovosti nebo i lásky. Když se náhle zastyděl za jakékoli upřímnější lidské projevy jakmile sami pojali podezření, že nějaká, třeba i maličkost nebyla – často jen domněle a na úrovni jejich chápání – dostatečně opětována. Anebo nebyli schopni rozlišit svoje skutečně upřímné nabídky od postojů a návrhů, ve kterých jsme – jaksi samozřejmě – měli přijmout jejich režii? Navíc často s preventivně a za nic neodpovídajícím upozorněním, že není zas

až jejich problém, jak dopadneme v té či oné záležitosti – přesto, že se nás v ní kolikrát právě chystali angažovat. Na to není možné odpovědět dříve či později jinak, než že autorita bez odpovědnosti nemá právo se vyvyšovat na druhé ani o píd'. Neboť na adresu těch, kdo jsou ve skutečnosti stále připraveni se distancovat od jakýchkoli problémů či komplikací, které mohou druhým přichystat, nezbyvá než říci, že určité věci nejsou jejich věcí. S tím, že nemají důvod – ani právo – se kvůli tomu někdy v budoucnu tvářit dotčeně či káravě. To ostatně platí o jednotlivcích, společnostech i organizacích.

Na adresu mnohých přátel jehlových podpatků lze ještě říci: „Vzpomeňte si přece, že i když jsme s vámi s radostí prožívali všechny dramatické chvíle plné porozumění, srandy, dobrodružství, inspirace nebo i lásky, vždy jsme se snažili se nezpronevěřit tomu, co jsme vám o sobě řekli hned na začátku: Že se chceme potěšit, ale neublížit. Namítnete-li nyní, že se vy sami cítíte oklamáni, neboť z našich projevů důvěry, snad i příslibů jste možná vyrozuměli, že se vám i s celým svým světem klademe k nohám. A proč byste se tedy měli bránit něčemu, co jsme vám, jak si asi domýšlíte, sami nabídli? Pak ale nerozlišujete dvě od základu různé věci. Zkuste si vzpomenout, čeho to byl oltář, na kterém jsme se – ve vaší přítomnosti kdysi možná – chystali opravdu totálně odevzdat. Rozhodně to nebyl oltář vaší osobnosti, na který bychom se chystali položit co vaše egolibá vonná oběť. To opravdu sorry. Navíc i s citlivým předivem všech našich různorodých vztahů a zájmů, které i my máme právo, ne-li povinnost respektovat.“ Ale to jsou pro vás možná prkotinné banality.

Co je však přinejmenším stejně významné, je váš postoj k tématům duchovním, filosofickým, náboženským či nějakým způsobem zobecňujícím. Tehdy, kdy člověka chťe nechtě napadne něco trochu jiného: Zda vaše způsoby vyjadřování názorů v tomto směru nejsou spíš výzvou, abychom se „my ostatní“ sklonili před vašim domnělým transpersonálním mazáctvím. Zvláště když pocítíte – pro vás ne vždy příjemnou – odezvu ostatních na své sebevědomé vstupy do vnitřního, či duchovního světa. Zasnažíte se pak alespoň poučit ostatní, že ta či ona cesta, ten či onen svět je – na základě vašich partikulárních zkušeností – takový, jaký ho zrovna vy sami vidíte. Jako by byl takový sám o sobě. Tehdy už ovšem musíme zařvat NE! Nebo to alespoň důrazně připomenout a zeptat se: „Jste si jisti, že to, co říkáte, není často téměř nálepka, ne-li pomluva? Podsouvání lidské, z kontextu navíc vytržené a nešetrně agresivní karikatury božskému originálu, jenž je nevýslovný, ať je viditelný či ne? Proč nás ovlivňujete? Nebo jste zapomněli, že mluvíte o místech, kam i my rádi

vstupujeme nebo bychom rádi vstoupili, možná se tam jen vrátili? Ale nohou přizpůsobenou panenskému terénu a nikoli nohou obutou do karikatury přenosilovsky okovaných bot! Kdyby nic jiného, tak proto, že právě a jen k jejímu ukničeně oprávněnému hlasu se hodily a byly sexy, byly set-sakra její. Ale neobouvejte si napodobeniny, prosím! Chcete-li sdílet to, s čím nemá zkušenosti každý (á) – a kdoví jestli ne? – naprosto to chápeme a známe tu žízeň po sdílení, ale volte slova přiměřená nesmírně citlivému terénu, nebo radši volte ticho. Chcete-li ovšem jen – odkazující se často na morálku, nutnost sebekontroly, atp. – před námi obhlouble manifestovat nějaké své větší zkušenosti, navíc na poli, které jste si sami vybrali, pak nezbyvá, než říct přímo už dost.

Oč jemnější a nakonec i duchovnější bývá leckterý uprděný primitif (kompliment, lehce autobiografický). A jestli touto naší obrannou, nicméně nevyhnutelnou úpravou

terénu oni hamtající tanečníci a tanečnice trochu ztratí půdu pod nohama, je to opravdu jen a jejich problém. Věci citlivé a Srdce se dotýkající nejsou stvořeny proto, aby byly rohožkou, kožkou či dokonce předkožkou, módním doplňkem nějakých společensko von kulturních tanečků na vznešená témata. Proč nás to pořád, ksakru, tak hněte? Možná, že z obav, abychom nedělali totéž, se vždycky raději poctivě nasereme, i když – poslední dobou – to už všechno spíš unavuje. Každopádně se nám zas a znova potvrzuje, že společensko-kulturní úroveň není sama o sobě dobrá či špatná. Při vstupu do transpersonálních hájemství by ovšem její vyznačiči měli odložit nejen zbroj z této úrovně převzatou, ale přinejmenším by se měli aspoň zout.

Takže nám nezbyvá, než na adresu PJP to všechno uzavřít – zde tak aktuální – Dantovou výzvou: „Stůj noho!“

Praha, 12. 11. 2001, 10.46 SEČ

JAK DOSÁHNOUTI DOKONALÉHO „DUCHOVNÍHO IMAGE“ A ZÍSKÁVATI „DUCHOVNÍ“ PŘÁTELE

Jitka Vaníčková

Jak začít? Prvním krokem je nakoupit si „duchovní“ knihy. Musíte být přece informováni o tom, co se děje, co právě frčí, mít povědomí o různých oborech této košaté oblasti i autorech. Pryč jsou ty doby, kdy jste mohli ohromit znalostmi z knih Moodyho či Foučkové. Dnes jsou „v kurzu“ andělé. Ve společnosti „duchovních“ lidí je třeba nenápadně prohodit informaci o tom, že k Rafaelovi patří přece zelená barva a že modlitba k němu je nejúčinnější ve čtyři ráno – budete zaručeně „in“.

„Duchovní“ hudba a různé vonné tyčinky jsou rovněž nezbytným předpokladem slušného „duchovního“ image, zde je prostě nutno obětovat jisté finanční částky, ale stojí to určitě za to.

Dále je třeba náležitě zapracovat na svém „duchovním“ slovníku a slova z něho zakomponovat do běžné mluvy. Např. slovo zasvěcení – je jedno jak a do čeho (je přece jedno, že vás někdo zasvětil do fungování automatické pračky, to přece nemusíte sdělovat). Důležité je to slovo samo – má

jakýsi numinózní nádech a ten je nyní potřebný ve vaší mluvě.

Dalším nezbytným slovem je slovo očišťování. Mnoho lidí si připadá zřejmě velice špinavých a vnitřně zanesených, takže potřeba očisty se dostala do přímé souvislosti s jakýmsi „duchovním“ postupem. Je jedno, zda je touto očišťovinou pravidelná ranní stolice či vyjadřování negativních emocí, a už naprosto jedno jsou výsledky těchto očišťovacích procesů. Nenechte se odradit tím, že ve svém okolí potkáváte mnoho jedinců, kteří po mnoha letech očišťování mají stále stejné problémy. Důležité je dát se do toho a hlavně hodně hovořit o různých očišťovacích postupech.

Pokud se v „duchovní“ společnosti dáte s někým do řeči, je třeba náležitě zdůraznit, že zde máte nějaký úkol nebo poslání (to poslání je sice občas na posrání, ale to nevadí) – opět platí, že toto sdělení zapůsobí velmi dobře. Věty typu „práce je mým posláním“ nebo „svůj úkol vidím v mezilidských vztazích“ nebo „cítím, že mám pomáhat druhým

lidem“ jsou v podstatě nic neříkajícím blábolem, ale podstata zde obvykle nikoho nezajímá, zde přece záleží na image, na té slupce. Podobné věty vás mohou pasovat ne-li přímo do role guru „duchovní“ společnosti, tak alespoň hlavního rozhodčího při posuzování úrovně „duchovnosti“ u druhých.

Tím se dostávám k tomu, co je oblíbenou aktivitou „duchovních“ společností, a to je pomlouvání druhých

a hodnocení stupně či míry jejich „duchovní vyspělosti“. V tomto místě nezapomeňte uvést kouzelnou formuli, že ti dva nebo vy s nějakým člověkem si máte něco předat. Vůbec nevadí, že něco si předáváte úplně s každým člověkem, tato prázdná fráze zní velice duchovně, má pěkné karmické zabarvení. Okolí bude uznale pokyvovat hlavou a vy si budete moci připadat opravdu duchovně.

PRVNÍ EGYPTSKÁ POHÁDKA

Gwen Sakura Andersson

Žily byly dvě.

Už se ani neví proč se jedné začalo říkat Jedna a té druhé Druhá. Jisté je, že obě dvě se měly moc rády. Kdykoliv je příliš unavila štvánice okolního světa, pozvala Jedna Druhou k sobě na návštěvu.

Tak tomu bylo i tentokrát. I rozhodla se Jedna a nakoupila laskominy a tabák a Druhou k sobě pozvala. Místností, kterou si zabydlely, se nesl lehounký dým, a věci vnitřní se stávaly kmeny stromů, v jejichž větvích se ševlení slov střídalo s tichem. Obě dvě se chvílemi schovávaly za bukem a chvíli zas ležely v trávě, kde se smích vpíjel do pláče pln pohledů zahleděných do nebe.

A tu Jedna Druhé povídá: „Zdalipak víš, co znamená slovo brezle?“

Druhá se zašklebí a řekne: „Brrr-je-zle!“

Jedna už tu smíchy leží: „To je přeci strouhanka!“

„Nu vida, já to říkala. Brr-je-zle, říká přeci mrtvý rohlík,“ na to Druhá.

Tu Jedna Druhou objala a v mrtvý rohlík se dostala. I viděly obě, okem společným, transmutaci rohlíku ve zlatavý, nadýchaný řízek.

Uprostřed místnosti je skleněná nádoba, ve které mrtvý rohlík pozoruje svět. Už ani neví, co bylo před tím, než jej rozdrtili, jako by ta doba jen sněním byla. Co věděl bylo, že jej vystavili prostředí, které ho zbavilo veškeré vody a poté neúprosně nastrouhali. Tento akt mu vtiskl nové Jméno – Brezle. Mrtvý rohlík to považoval za znovuzrození. Nebyl si však zcela jist, jak teď jako potravina poslouží. Rozhlížel se po místnosti, což kvitoval s povděkem, neb rozdrčení umožnilo pohled do všech stran, a díky Všemoučnému bohu, byl nasy-

pán do skleněné nádoby. Někdo veliký a velmi neforemný se v prostoru před ním pohyboval. Cinkal lesklými předměty a bouchal velkými deskami. Tak si Brezle vysvětlovaly to, co viděly. Rychlostí, kterou si Brezle nebyly schopny uvědomit, a snad i znenadání, se začaly sypat ze sklenice na studený, bílý, hladký a pevný tvar. Byly na talíři. Rozrušené Brezle se nestačily ani rozkoukat a tu jim celým Brez-Selfem proniklo cosi mokrého, měkkého a lepkavého. Brezle byly celou situaci naprosto pohlceny a s vděčností sobě vlastní se na to mokré cosi přilepily. „Nuže tedy, to jsou akce,“ pomyslely si Brezle. Předevčím rohlík, včera mrtvý rohlík, dneska Brezle, co bylo před měsícem nedomýšlet, říkaly si v duchu Brezle, netušíc co budoucnost přinese. Události nabraly spád. Lepkává hmota je objala a splýnula s nimi v okamžiku.

Dovršení přišlo v momentu, kdy se Brezle smíchané s lepkavou hmotou ocitly ve velkém žáru. Vše kolem žhnulo a Brezle ztratily na chvíli vědomí. Když se probudily nemohly si uvědomit, co se s nimi stalo. Blažený pocit je naplňoval tak, že snad ráj Všemoučného vstoupil do jejich života. Milost Moučná jim umožnila poprvé zažít sdílení lásky. Uprostřed žáru se lepkavá hmota zpevnila a nabídla Brezlím veškeré své vnady. Brezle je přijaly a milovaly se s nimi tak, jak ještě nikdy předtím. V láskyplném spojení vytvořily nový svět, svět zlatavé hmoty. Díky milosti-plnému, milostnému spojení, uprostřed horoucích pekel našly Brezle a lepkavá hmota boha. Byl uprostřed nich...

Na talíři ležel nadýchaný, zlatavý řízek. A lidská ruka, netušíc zázraku transmutace, jej rozkrojila a vložila do úst.

„Mňam“, řekla Jedna Druhé a spokojeně v objetí usnuly, vypadajíc jak Brezle ve vejci. A spaly a spaly ... a zazvonil zvonec a první egyptské pohádky byl konec.

FIFI RADÍ:

DNES, JAK PŘISLÍBENO V MINULÉM ČÍSLE, SE MILÉ ČTENÁŘKY DOZVĚDÍ, JAK NA PRINCE!

autor

Jak jste si, milé čtenářky (i čtenáři), jistě povšimli, FIFI je tu pro Vás a ve všech svých radách a poradách se vždy přidružuje – někdy tvrdé, pravda – reality. Tak tomu bude i tentokrát! A FIFI hlásí, že tentokrát Vás realita velmi příjemně překvapí!

Pozor – varování:

FIFI dobře ví, jak často popřáváme sluchu tzv. „realistům“, kteří nemají na práci nic lepšího než nám vykládat, že dvě a dvě jsou čtyři, že z čokolády se káže zuby, že oni chtějí naše dobro, že Ježíšek není, že holčičky si s autíčkama nehrajou, že cosi ve dvanáctém domě tajné nepřátele značí, že si z toho počítače zkazíme oči, že si poškodíme karmu, a že vod nového roku bude chleba dražší.

FIFI rozhodně těmto hlasům říká STOP!

My už to poslouchat nebudeme!!!

A když nám to k uchu dolehne, se vši vehemencí se ohradíme!

Postup odolávání tzv. „realistům“ si nacvičíme na slíbeném příkladu s Princem:

KROK PRVNÍ:

Je nutno si uvědomit, že stejně jako draci a princezny, i princové EXISTUJÍ. A to prostě proto, že je každý zná! Už jste se někdy setkali s někým, kdo by nechápavě hleděl, když se řekne PRINC? FIFI ne.

Klíčové slovo kroku prvního: Princ JE!

KROK DRUHÝ:

Nyní je třeba zbavit se fatálního omylu, že Princ je fiktivní, vymyšlená, pohádková, nabílémkonisedící a tudíž naprosto nereálná bytost. Ne a třikrát ne! Jen si vzpomeňte na Draka, o němž FIFI pojednal v minulém čísle. A s Princem je to TO SAMÝ! Že už to víme od malička a styděli jsme se to říct? Výborně! Tak teď směle do toho!

Klíčové slovo kroku druhého: Princ JE OPRAVDICKÝ!

KROK TŘETÍ:

A teď, když nám spadly šupiny z očí, už to začne být jednoduché! Po zdolání kroku prvního a druhého v nás zavládne relativní klid. Budeme ho nutně potřebovat, protože krok třetí přináší otázku: Tak kde-safra-je?

Odpověď na tuto KLÍČOVOU otázku kroku třetího zní: OPRAVDICKÝ Princ JE T A D Y !!

KROK ČTVRTÝ:

Pozor – ošemetné. Zde se často chybuje a zalézá se za startovní bloky se slovy, že princovi chybí to či ono, že se kolikrát ani neukáže, a kdovíjakosním vůbec je. Je tomu tak proto, že Princ je bytost veskrze praktická. Navíc má dobré srdce. To jsou dva faktory velmi obtížně sluchitelné. A tak Princ zdánlivě v této fázi mizí, protože má různé úkoly. Pro podrobnosti o těchto FIFI doporučuje otevřít kteroukoli příručku-pro-zvládání-běžného-občanského-života (=pohádku), v níž Princ vystupuje. Krok čtvrtý zde bývá popsán velmi pečlivě, včetně technických detailů.

A tak nezbyvá než provolat klíčové slovo kroku čtvrtého – OPRAVDICKÝ Princ JE TADY, NA BÍLÉM KONI!

KROK PÁTÝ:

Modří, červení, zelení i duhová už vědí?

Kolečko o pěti loukotích se stále otáčí. Princezně září oči, přejme jí to u kroku pátého, kdy zajásá: OPRAVDICKÝ Princ JE TADY, NA BÍLÉM KONI, SE MNOU!!!

A ona na to už nezapomene, ani tehdy, když opět přijde na řadu krok první. Bude už pořád tančit a svítit a hřát, i když bude někdy moc unavená. Bude vědět, že všechny Princovy fáze mají viditelnost, i ta lichá, tak vzácná, ta co je víc-než-konjunkcí. A že úplně všechny souvisejí s ní.

FIFI děkuje za inspiraci Slunci a Měsíci. Smí prosit k tanci?

KRONIKA „ZADNÍCH“ ASTROLOGŮ

Lazarus – kronikář živých

2. DÍL

Vážení „čtenáři“ Transformatoru, srdečně Vás vítám nad několika dalšími řádky Nové Rubriky Transformatoru, kterou se předcházejícím 1. dílem O Rašovicích stává Kronika „Zadních“ Astrologů. Je pravdou, že mám v úmyslu dodržet záměr pravidelnosti příspěvků. (Abych přiblížil srozumitelněji tuto nesrozumitelně napsanou myšlenku, nemělo by se jinými slovy stát, že druhé pokračování Kroniky vyjde – a ještě nedokončeno, či nastavené redakčními obrázky – až ve dvanáctém čísle Transformatoru.) Také jsme se úkladně domluvili s Radmilkou-co-není-myslivcem, že zvýšíme poutavost měsíčníku s cílem transformovat Vás – Listáře časopisu – na Čtenáře časopisu. Zvážili jsme totiž společně – a nevykládejte nám prosím Vás, že to tak není – že ho jednoduše vezmete, normálně ho prolistujete a na jeho kompletní přečtení se někteří úplně vyserete! To je pak celá práce některých stálých přispěvatelů úplně nahovno, a to chceme rozhodně

změnit. Ještě než Vám tedy nařídíme povinné příspěvky, nabízíme Vám předtím možnost reagovat do Kroniky na podnětné myšlenky (a to nejpozději ihned!), dokonce je spíš uvítáme. Přitom nelpíme na obsažnosti, pište klidně úplné blbiny, pište i jednou větou, pište třeba i jedním slovem, strašte nás Famfulínkem (to je strašidlo z Večerníčku, kdo by nevědel..), vyhrožujte nám mravnostní policií a neprodlenou domovní prohlídkou spíše, neobávejte se vůbec skandalizování TfM v Blesku a Super, deklarujte klidně protest formou Tradičního Etimaxima, pište. Pište i svoje zkušenosti, na které budeme reagovat zase my, a vůbec: Mám nápad. Můžeme, pravda v určitém rozsahu, reagovat jeden na druhého nebo jeden přes druhého a vznikne taková, jářku, Holistická Reakce! Reagujme tedy jeden na všechny a všichni na jednoho! Ale proboha reagujme!

P O Z O R ! A T T E N T I O N ! R E K L A M N Í V S U V K A !

S P O R T

Čtyři Baudyšové jedou v ponorce NE-MO (Neptun, Luna) s vrtulí na zádi a bublinky unikajícího vzduchu čeří hladinu Světa (rybník u Třeboně, kdo nevíte), sleduje je sumec s Česílkovým kaprem pětikiláčem a chystají se je torpédovat do prdele při výstupu na břeh.

R E K L A M A

Každé úterý Vám (asi tak ještě měsíc nebo dva, možná ale víc podle toho jak se podaří někomu v Radě namazat) od 21.15 hrají z barrandovské frekvence rádia Limonádový Joe – 90.3 FM – hudbu na přání Tři lobbisti (drahé Iris a já) s občasnými velmi milými hosty, vesměs duchovními vykopávkami nebo poklady, jak se zrovna namane...

S P O R T

Sumec a kapr pětikiláč řídí ponorku NE-MO a čtyři Baudyšové počítají na molu tranzit na torpédování prdeli.

P O Z O R ! A T T E N T I O N ! K O N E C R E K L A M N Í V S U V K Y !

Ale dál. Mám tolik nápadů, že jsem si jist, že ty první se mi už zase vykouřily z hlavy, tak musím opustit téma Kroniky (dále jen KZA) víte ostatně, o co tu jde... A o tom to je...

Tedy. Nevím přesně, zda zaujímáte k prvnímu dílu mého příspěvku kladný postoj nebo jo, ale pokračuji, jak jsem původně slíbil (a jak to tak vypadá, dodržím jen za cenu

nezměrného úsilí a odřenýma ušima). V Rašovicích totiž došlo k jedné zajímavé věci a vrátím se k ní:

Vzpomínáte si u r č i t ě (že, – Listáři?!...), na demokratické ultimátum směrem k Libuně, původní plzeňské rodačce?: no přeci jsme u ní pod hrozbou transperzonálního interdiktů trvali na nutnosti neprodleně vyřešit otázku iden-

tity, ne? No a dnes můžeme s potěšením a konečnou platností konstatovat, že se Libuš, de facto, přihlásila k obrazu Karkulky v Hnědé verzi, když coby praktikující homeopat podala celému podvýboru pro sekci protifašistických bojovníků a obětí 2. světové války (dále jen SPBO2SV) ultraléčivou, jinak také Zlatou, dávku Atropy Belladony, čímž tedy SPBO2SV definitivně zanikl a není kdo, aby po čem pátral... A navíc dostala Karkulka konečně konkrétní jméno.

Jen pro zajímavost, tak mě napadá a abyste neměli hrubě zkreslený pocit, že „Rašovice“ jsou (jenom) metla astrologů, seznámím Vás s dvěmi hodnotnými a dalekosahajícími „synchronistickými“ zkušenostmi, které nejsou zdaleka ojedinělé... Blíže nejmenovaní odpůrci tanců a dojednaného bálu (byli dva, malinkej a velikej...), se s lahvemi vína domluvili, že než bál, to raději žádný bál... a pseudonymem „neverbal“ jítřili zvědavost ostatních zadních astrologů, očekávajících tím pádem rozličnou aktivitu na pomezí astrolopraxe a symboloselfmademanství. No zmýlili se samozřejmě, protože o tomto skrytém manévru nevěděli pořádně ani sami dva aktéři, pomíjím i skutečnost, že právě oni dva se stali jedněmi z prvních tanečních účinkujících v šamano-folklorních oděvech. Teorie never-bálek je nicméně i do budoucna živá a vysvětlíte si to kdo jak chcete. Jestli někdo z Vás zůstane u představy, že never-bálky jsou aktivity zaměřené proti realizaci společensko-kulturního uvolnění nebo zůstanete v předtuše astrosymbologického masochismu, je čistě Váš problém. Pod vládou Neptuna tu rozhodně žádný řád a vymezení nestanovím, ani kdybyste mě topili.

No, na druhý příklad si momentálně nemůžu vzpomenout, protože jsem se před malou chvílí popálil na ruce o cigaretu a já nevím... asi tím šokem nebo co,... jsem ho dočista zapomněl. Ale dál... A asi to bude protentokrát poslední úvaha: z popsaných aktivit byste mohli získat celkem snadno mylný dojem, že rašovická skupina Zadních Astrologů (dále -nebo někdy jindy- RSZA) má kladný vztah k tělesným aktivitám, jako je sport a další. No ne ve všech individuálních případech je tomu tak, vážení čtenáři. Někdo má, někdo nemá. Třeba Fakír má. Vyznačuje se vůlí překonávat životní kvadratury kolmo, až z Českých Budějovic nebo pěstuje ásany, zvláštní typické pohybové útvary pro zvládání převisů ve velehorách, tak ho podezíráme z příprav na životní dráhu šerpy Tenzinga Chrtu. Jinak ale není v obecné míře tento vztah ZA ke sportu nijak horký, zdá se být spíš vlažný, abych kriticky připustil v tomto jinak chvalozpěvu. Vychází z hlubokého poznání plytkých motivů aktérů tohoto byznysu, přímo i nepřímo angažovaných. Pokud některý ZA vyvíjí pohybové aktivity, dělá si to sám, bez širší účasti kolek-

tivu a médií a sportovní aktivity tak připomínají pouze ty osobní stavy a okolnosti osobního života, kdy má ve věcech a myšlenkách hokej a tím pak zápasí sám se sebou. Nebo bere na mušku nešvary i švary společnosti,

tluče bídu s nouzí v divokém sjezdu Řeky Života, filozoficky a intelektuálně vyšachovává zejména „přední astrology“ a členy klinického spolku Sysifos a samozřejmě ho sere, že patové situaci ve společenském vědomí napomáhá jejich viditelná, přední pozice. Strčil si z trapných, komických a bohužel favorizovaných postav české politické scény, jakož i z jejich kapitánů. Zkrátka jede na plný plyn, až mu hrozí kolize v soukromém životě, nenabourávající ovšem ani v nejmenším nastavenou latku jeho zdravého sebevědomí. Je sice pravdou, že řada z nás má v Rašovicích žaludek na vodě a v důsledku toho zaujímáme na záchodě pozici do luku, ale máme tu jedinečnou příležitost vzít si příklad ze střídme stravy Pejška-comu-sluníčko-vypilo-všechnu-vodu. Jde nám všem zářným příkladem a ani jeho obdenní zácpa na tom nic nezmění. Tady si ale musí každý sám sobě vytvořit jasná pravidla v nerovném souboji se svým horším Já. Ale znáte to, jak je těžké dostat se sám sobě na kobytku. Jenomže my, zadní a ještě k tomu transperzonální astrosymbologové, dobře víme od svého gurua, že není předem rozhodnuto, kdo vyleze z tohohle boje jako outsider!! Co Vám ale budu vyprávět...! Už se těším na nerovný zápas s pejškem-co-mu-sluníčko-vypilo-všechnu-vodu ve společenské hře Kloboučku nezlob se, ve které je oproti mně nesouměřitelným favoritem, představte si vzdušný souboj pouštěčů papírových draků s plnou ofenzívou US Air Force. To je jasné, ne? Ale budu se rvát jako lev, asi jako Vy, s Vašimi následujícími příspěvky do TFM! Krásnou zimu přeje Lazarus, toho času někde v Balzámu...

PŘÍSPĚVEK DO KRONIKY „ZADNÍCH“ ASTROLOGŮ:

LJUBA AXMANNOVÁ – PEJSEK-CO-MU-SLUNÍČKO-VYPILO-VŠECHNU-VODU

**ZAPRVÉ: PEJSEK SI VYPIL MLÍČKO SÁM.
ZADRUHÉ: VYROST JSEM Z NĚJ PES:**

Mám čuch. Tenkrát v Rašovicích natahuju...mmmmmm
?! Zááádní astrologové! Voní! Sem pes, chci je ohlídat, chci být
taky zááádní, ale voní, že maj ples, že mám tančit a že na záád-
ních?! To bysem byl taky ten astrolog nebo co? To jo to jo!
Tak mi postříkali jedno ucho namodro, druhé ouško nabílo,
že prý aby mi to slušelo, celického mě oblékli do něčeho, v
čem se opravdu dalo chodit jenom po dvou, no já vám byl

zase celý tetelivý, nejistý, jako zamlada, jak mi vypili to mlíčko. Do kola mě vzal jeden tlustý doktor, no to bylo dobře, aspoň mě udržel, jiného bych asi svalil. Tak jsem si to odskákal, ale tak za dvě tři hodky už mi v té maškárádě bylo ouvej a taky jsem musel na čtyři, ulevit si. A pak už jsem věděl, že jsem opravdu velký, že jsem pes co má rád astroloooogii i s astroloooooogy a že to všechno už asi nikdy nepřestanu očuchávat a po svém hlídat, aby bylo jak má být.

Jenom koukám, co jsem vám všechno na sebe řek. Ale to ten balzamovanej Lazarus...u – úúúúúúúúúú

REDAKCE PÁTRÁ PO ČTENÁŘÍCH, RADÍ, INFORMUJE:

Redakce pátrá a konečně se ozval člověk! Citujeme:

... K článku o zásadách práce mohu jen říct, že s nimi souhlasím, ale vzhledem k tomu, že nepracuji s člověky, ale víc mě zajímá využití astrologie v pěstování bylin a na zahrádce, mám jen jediný postřeh – astrolog by měl dělat vše pro to, aby se klient naučil používat vlastní intuici na vědomé úrovni, to znamená umět si klást ve správný čas správné otázky, protože správně formulovaná otázka je už půl odpovědi v kapsě.

Dočetl jsem se v knize o magnetismu o léčivých účincích tzv. „bílého šumu“, který obsahuje všechny možné složky střídavého proudu – z nich si nemocný už sám bere jen tu, kterou v dané chvíli potřebuje. Možná, že je to návod, jak se mohou formulovat výpovědi o určité situaci – umění dobré směsi pak spočívá v tom, jak jednotlivé složky dávkovat, aby nám nevznikl mišmaš, ale dokonalý „zlatý nářez“.

S pozdravem Pravda je kulatá!

Stanislav Vrána

Redakce děkuje a velmi si váží Vaší podpory.

bílý šum

REDAKCE INFORMUJE:

Byli jsme 28. X. 2001 v Pražském Planetáriu na setkání s kosmonauty. Měli jsme možnost veselit se nad vtipem a zářící odvahou kosmonautů: „Nikdy se nevzdávej, nikdy neustup!“

Setkání se účastnili E. Andrew („Gene“) Cernan (narozen 14. III. 1934, ráno v Bellwood, Chicago) – čas jsme zjišťovali my!!! – nebyl schopen opustit půvaby Radmily Valtrové a stále opakoval: „Ráno, Chicago, ráno.“; J. Elmer Blaha (narozen 26. VIII. 1942 v San Antonio, Texas) – pětkrát ve vesmíru jako pilot či kapitán raketoplánu; Vladimír Remek (nar. 26. IX. 1948 v 17.00 v Českých Budějovicích); Oldřich Palčák (nar. 2. XI. 1943 ve Zlíně) – absolvoval výcvik ve Hvězdném městečku spolu s V. Remkem.

Na ukázkou, jaké to bylo, Vám ukážeme odpovědi na otázku: Kdy přistane první člověk na Marsu? (Čtenáři, vy už jistě víte, neb jsme tam byli v roce 2000 a kdo byl první to lze těžko určit, neb jsme při výstupu z rakety spadli všichni na jednu hromadu.)

První odpovídal O. Pelčák: 14. IX. 2020 bude první Čech na Měsíci a na Marsu bude člověk v r. 2012.

Druhý V. Remek: Na Marsu bude člověk v roce 2025.

Třetí J. Bláha: 5. 5. 20018 na Marsu a o 39 let později to bude mezinárodní stanice.

No to už se Luna/Saturn – E. Cernan začal vytahovat se svojí dolarovkou a sázel na jednoho z předřečníků. V momentu, kdy na něj vyšla otázka, jako obvykle, místo osobní výpovědi, stočil řeč k obecným pravdám a vyzýval mládež k experimentům a k odvaze. Museli jej přinutit k odpovědi a on řekl: „Na Marsu? No samosebou na mé narozeniny 14. III. a ještě bych tam potřeboval tu sedmnáctku, aha takže v roce 2017, no vážně nejpozději do narozenin v roce 2012.“

Tak tady to vidíte a dožijeme-li se toho, můžeme rozsoudit, kdo byl nejpresnější.

SETKÁNÍ S KOSMONAUTY – Planetárium Praha, 28. října 2001
Eugene Cernan, John Blaha, Oldřich Palčák, Vladimír Remek

Měli jsme možnost na krátkém setkání v Praze hovořit s americkou astroložkou LYNN KLINER

Lynn nám slíbila článek do TřM. Snad se vše podaří a vyjde v nějakém příštím čísle. Pohovořila a netušených nápadech, které člověka potkávají při tranzitu Saturna 12-ctým domem, kdy například ona začala fotit, aniž by kdokoli věděl a souběžně prošla kurzem pitvy. Jak sama řekla, to by ji nikdy nenapadlo.

V této souvislosti chci poděkovat Radmile Valtrové za tlumočení, které bylo, jak řekla Lynn: „Brilantní!“, a to i přes to, že Radmile nebylo zcela nejlépe.

Redakce děkuje všem, kteří přispěli do tohoto čísla. Opět Vás ostatní vyzýváme píše, píše a píše....pro NÁS všechny!!! Na Vaše dopisy se těší redakce.

